

μου και τὰ κομμάτια τους, σάν από ναυάγιο, ταρακουνοιοῦνται και φτάνουν κυματιστά στις ἄκρες τοῦ κορμιού μου. Οἱ στάλες τῆς βρεγμένης πόρτας πλημμύρισαν τὰ μάτια μου και τὰ κλεισα. Ἐργότερα ἄλλα θά λείει ἡ γιαγιά, ἄλλα ὁ μπαμπάς, ἄλλα ὁ ἕνας κι ἄλλα ὁ ἄλλος. Ἡ γιαγιά ἔτρεχε πρὸς τὴ μεριά μου φωνάζοντας «γιαβρὴ μου τό χεράκι του», και πὼς στεκόμουν μπροστά στην καγκελόπορτα ντοῦρος, ἔν και χλομός νά κοιτάζω τὰ ματωμένα κομμάτια δέρματος. Ὁ μπαμπάς εἶπε «ἀνοησίες. Λιποθύμησε και τόν κατεβάσαμε στό Πρώτω Βοηθειῶν». Μιά ἄλλη ἐκδοχή ἔλεγε πὼς μου βγήκε μία φωνή, σκοῦξιμο ὄχι ἄστεία, πού ὤς και τὰ τζιτζικια τρόμαξαν και πρὸς στιγμὴν σωπάσαν.

Δημήτρης Νόλλας

Αὔγουστος 1977

λιθογραφία (50X70) σέ 200 ἀριθμημένα και ὑπογραμμένα ἀντίτυπα
γιά τούς φίλους τοῦ τραῦ

τιμὴ: 1000 δρχ.

Στή Θεσσαλονίκη: Ἐκδόσεις ΕΓΝΑΤΙΑ, Ἄλ. Δελημούζου 7 Τηλ. 265-985
Στήν Ἀθήνα: Βιβλιοπωλεῖο GAZETTE, Σόλωνος 30 Τηλ. 3609896